

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/94/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3219010246
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Janík
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2020:3219010246.2

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu JUDr. Jozefa Janíka a sudcov JUDr. Petra Tótha a JUDr. Michala Antalu v trestnej veci proti obžalovanej O. U., nar. XX.XX.XXXX v D. nad D., trvale bytom D. nad D., ul. K. XXXX/X, t.č. vo výkone väzby v ÚVV Ilava, pre zločin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c), ods. 4 písm. f) Tr. zák. účinného do 31.07.2019 s poukazom na § 139 ods.1 písm. c), písm. e) Tr. zák., prejednal na verejnom zasadnutí dňa 24. septembra 2020 odvolanie obžalovanej a prokurátora Okresnej prokuratúry Bánovce nad Bebraou v neprospech obžalovanej podané proti rozsudku Okresného súdu Bánovce nad Bebravou zo dňa 29. júla 2020, sp. zn. 3T/60/2019 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolania obžalovanej O. U. a prokurátora z a m i e t a j ú , pretože nie sú dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou zo dňa 29. júla 2020, sp. zn. 3T/60/2019 bola obžalovaná O. U. uznaná vinnou zo zločinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c), ods. 4 písm. f) Tr. zákona účinného do 31.07.2019 s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c), písm. e) Tr. zákona na tom skutkovom základe,

dňa 03.06.2019 v čase okolo 15.00 hod. prišla do bytu na ulici K. č. XXXX/X v D. nad D., kde so súhlasom majiteľa uvedeného bytu a jej otca C. U., nar. XXXX býva s menovaným v spoločnej domácnosti, začala od poškodeného C. U., ktorý ležal v obývačke na pohovke pýtať peniaze, čo jej on odmietol dať, poškodený z pohovky vstal, postavil sa proti obvinenej, počas slovnej hádky obvinená O. U. roztrhla poškodenému C. U. retiazku zo zlata, ktorú mal v tom čase na krku, ktorá sa zachytila na oblečení poškodeného, následne túto roztrhnutú retiazku poškodený vzal, opätovne si ľahol a roztrhnutú retiazku položil vedľa seba na pohovku, načo obvinená O. U. pristúpila k poškodenému a bez použitia násilia predmetnú roztrhnutú retiazku vzala a odišla z bytu, čím odcudzením zlatej retiazky spôsobila poškodenému C. U. škodu vo výške 824,79 €.

Za tento trestný čin bola obžalovaná O. U. odsúdená podľa § 212 ods. 4 Tr. zák., s použitím § 36 písm. c), § 37 písm. m) Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 5 Tr. zák., § 39 ods. 2 písm. c) Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky nepodmienečne so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Okresný súd zároveň podľa § 73 ods. 2 písm. a), písm. d) Tr. zákona uložil obžalovanej aj ochranné protialkoholické a protitoxikomanické liečenie ústavnou formou a podľa § 287 ods. 1, ods. 2 Tr. por. uložil obžalovanej tiež povinnosť nahradiť poškodenému C. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. XXXX/X, D. nad D., spôsobenú škodu 824,79 Eur.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, pretože ho v zákonnej 15-dňovej lehote podaným odvolaním v celom rozsahu (teda do všetkých jeho výrokov) napadla obžalovaná, a

tiež prokurátor okresnej prokuratúry v neprospech obžalovanej, pričom prokurátor len pre nesprávnosť výroku o treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu.

V písomnom odôvodnení odvolania obžalovaná prostredníctvom svojho obhajcu namietala postup súdu, keď sa tento nevysporiadal so základnými skutkovými skutočnosťami, a napadnuté rozhodnutie oprel o dôkazy, ktoré chybné vyhodnotil. V tejto súvislosti poukázala na základnú skutočnosť, a to, že súd oprel svoje rozhodnutie o jediný pochybný dôkaz - výpoveď poškodeného, ktorú namietala s tým, že je nedôveryhodná, keďže poškodený vypovedal pred políciou pod vplyvom alkoholu dvakrát, čo je neprípustné. Navyše podľa obžalovanej je potrebné pri poškodenom zohľadniť aj to, že znaleckým skúmaním jeho osoby bolo zistené, že má tendenciu ovplyvňovať, vnucovať svojmu okoliu svoju predstavu, pričom v tomto smere z jeho strany je práve vzťah k nej rozporuplný. S poukazom na uvedené, aj napriek tomu súd prvého stupňa výpoveď poškodeného vyhodnotil ako dôveryhodnú, s čím sa obžalovaná nestotožňuje. Ďalej vo svojom odvolaní obžalovaná poukázala na svedeckú výpoveď svedka H., ktorý nikdy nebol svedkom stíhaného trestného činu, a tento vypovedal len o tom čo počul od poškodeného. Má za to, že túto výpoveď preto nemožno hodnotiť ako potvrdzujúcu vo vzťahu k spáchaniu trestného činu jej osobou. Tiež uviedla, že poškodený sa jej v minulosti celkom 3-krát vyhrážal zabitím, rovnako aj svojej bývalej manželke a dokonca aj právnenému zástupcovi. Tieto skutočnosti pritom súd vôbec nebral do úvahy, pričom celkom jasne evokujú, že poškodený sa nevyhne čomukoľvek s cieľom dostať ju do väzenia. Tieto skutočnosti tak majú vplyv na dôveryhodnosť poškodeného a súd ich vôbec nevyhodnotil a naopak ich odignoroval spolu aj s inými dôkazmi. V tejto súvislosti tiež poukázala na to, že v minulosti bol poškodený súdom ustanovený za jej opatrovníka, avšak svoje povinnosti si neplnil a z tohto dôvodu ho súd odvolal. Prvostupňový súd sa ani s touto významnou skutočnosťou nevysporiadal a nevyhodnotil ju. Rovnako sa prvostupňový súd nevysporiadal s námietkou jej obhajcu o nedôveryhodnosti poškodeného, keďže odpoveď na túto otázku prislúcha jedine súdu a nie znalcovi z odboru medicíny. Záverom uviedla, že nakoľko súd oprel svoje rozhodnutie o výpoveď nedôveryhodnej osoby, bol porušený základný princíp trestného práva a to „v pochybnostiach v prospech obvineného.“ Preto navrhla odvolaciemu súdu, aby napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

Prokurátor v písomnom odôvodnení svojho odvolania uviedol, že súd prvého stupňa na základe vykonaného dokazovania správne ustálil skutkový stav veci, tento po právnej stránke správne vyhodnotil a na jeho podklade rovnako správne skonštatoval vinu obžalovanej. Nemá tiež výhrady s konštatovaním súdu prvého stupňa o prítomnosti poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. c) Tr. zák. a jednej priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m) Tr. zák. u obžalovanej, pričom rovnako nenamietal použitie ustanovenia o mimoriadnom znížení trestu v zmysle § 39 ods. 2 písm. c) Tr. zákona, avšak nestotožňuje sa s rozsahom mimoriadne zníženého trestu v rozpätí upravenej trestnej sadzby. Súd prvého stupňa s poukazom na posledné odsúdenie obžalovanej rozsudkom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou v trestnom konaní pod sp. zn. 3T/96/2014 pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c) Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zák. a § 138 písm. a) Tr. zák., a s použitím § 38 ods. 5 Tr. zákona upravil trestnú sadzbu pri zločine krádeže podľa § 212 ods. 4 Tr. zákona z rozpätia 3 roky až 10 rokov, na upravenú trestnú sadzbu v rozpätí 6 rokov a 6 mesiacov až 10 rokov. Následne použitím ustanovenia o mimoriadnom znížení trestu podľa § 39 ods. 2 písm. c) Tr. zákona z takto upravenej trestnej sadzby uložil obžalovanej trest vo výmere 3 roky so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. S takýmto výrazným znížením trestu sa však prokurátor nestotožňuje, považuje ho za neprimerane mierny, nakoľko nie je spôsobilý splniť jeho výchovný účel, pričom takýto trest dostatočne nevyjadruje ani morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Vzhľadom na uvedené preto navrhol odvolaciemu súdu, aby podľa § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por. napadnutý rozsudok zrušil a podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sám rozhodol, že obžalovanej podľa § 212 ods. 4 Tr. zákona účinného do 31.07.2019 s použitím § 36 písm. c), § 37 písm. m) Tr. zákona, a § 38 ods. 2, ods. 5 Tr. zákona, § 39 ods. 2 písm. c) Tr. zákona uloží trest odňatia slobody v hornej polovici dolnej hranice (?) upravenej zákonnej sadzby so zaradením na jeho výkon do ústavu so stredným stupňom stráženia, za súčasného uloženia ochranného protialkoholického a protitoxikomanického liečenia ústavnou formou a uloženia povinnosti nahradiť poškodenému C. U. spôsobenú škodu vo výške 824,79 Eur.

Prokurátorka krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu s poukazom na písomné dôvody odvolania navrhla, aby krajský súd rozhodol spôsobom navrhnutým v závere písomné odôvodneného odvolania prokurátora okresnej prokuratúry.

Obhajca obžalovanej na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu poukázal na písomné odôvodnenie podaného odvolania, a navrhol napadnutý rozsudok okresného súdu zrušiť v celom rozsahu a obžalovanú spod obžaloby oslobodiť, eventuálne vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie prejednanie a rozhodnutie.

Obžalovaná na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu poukázala na konečný návrh obhajcu, pričom dodala, že sa cíti byť nevinná, skutok uvedený obžalobe sa nestal. Dodala, že ak by mal byť niekto odsúdený, tak bohužiaľ nie ona, ale jej otec.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania obžalovanej a prokurátora podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., na podklade podaných odvolaní, ktoré mu spolu so spisom boli predložené dňa 7. septembra 2020, vykonal dňa 24. septembra 2020 verejné zasadnutie a postupom podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť výrokov o vine, treste, ochrannom opatrení a náhrade škody napadnutého rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že odvolania obžalovanej O. U. ani prokurátora nie je dôvodné. Nezistil pritom chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané a ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

V konaní, ktoré napadnutému rozsudku predchádzalo, postupoval okresný súd pri vykonávaní dôkazov a pri rozhodovaní vecne správne a v súlade s ustanoveniami Trestného poriadku upravujúcimi konanie a rozhodovanie po podaní obžaloby pred súdom a v tomto smere krajský súd nezistil žiadne pochybenie. Obžalovanej bolo zákonným spôsobom riadne vznesené obvinenie a bola na ňu podaná obžaloba, obžalovaná mala v konaní obhajcu a v celom konaní mala dostatočnú a opakovanú možnosť sa vyjadriť, pričom svoje obhajobné práva aj využila štandardným spôsobom.

Po splnení prieskumnej povinnosti odvolací súd zistil, že súd prvého stupňa vykonal na hlavnom pojednávaní kontradiktórnym spôsobom všetky potrebné dôkazy v rozsahu nevyhnutnom na objasnenie skutkového stavu veci a tieto správne vyhodnotil jednotlivo i vo vzájomnej súvislosti tak, ako mu ukladá ustanovenie § 2 ods. 12 Tr. por. a dospel ku správnym skutkovým zisteniam i právnym záverom. Súd prvého stupňa svoje skutkové zistenia správne oprel nielen o výpoveď obžalovanej, ale najmä o usvedčujúce výpovede poškodeného C. U., ako aj výpovede svedkov J. J. a K. H., o závery znaleckých posudkov a výsluchy jednotlivých znalcov k týmto posudkom, konkrétne MUDr. E. K., znalkyne z odboru zdravotníctva a farmácie, psychiatrie (liečba alkoholizmu a toxikománie, gerontopsychiatrie), MUDr. I. A., PhD. za znaleckú organizáciu Centrum duševného zdravia, s.r.o. (odbor zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria), pracovisko Bánovce nad Bebravou, PhDr. O. D., znalca z odboru psychológie, odvetvia psychológie dospelých a oboznámením ďalších relevantných listinných dôkazov (pokladničný doklad č.l. 3, odborné vyjadrenie č.l. 291, správa k osobe obžalovanej č. l. 325, výpis z ústrednej evidencie priestupkov č.l. 326, odpis z registra trestov č.l. 328-329), na ktoré v napadnutom rozsudku poukázal, o vierohodnosti ktorých nie sú žiadne pochybnosti a rovnako ani o zákonom spôsobe ich vykonania.

Svoje skutkové zistenia súd prvého stupňa v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. podrobne, vecne správne a presvedčivo odôvodnil v napadnutom rozsudku na stranách 6 a 7 a na ich podklade dôvodne neakceptoval obhajobné tvrdenia obžalovanej O. U., pretože boli v rozpore s ostatnými vo veci vykonanými dôkazmi, o vierohodnosti a správnom vyhodnotení súdom prvého stupňa, ktorých dôkazov nemal pochybnosti ani odvolací súd. Jeho rozhodnutie je založené na starostlivom vyhodnotení celého dokazovania a to spôsobom ako prikazuje ustanovenie § 2 ods. 12 Tr. por. Úvahy a závery súdu prvého stupňa založené na zásadách logického konania a uvažovania sú vecne správne a odvolací súd sa s nimi stotožňuje.

Z dôkazov vykonaných kontradiktórnym spôsobom v rozsahu potrebnom na rozhodnutie, vrátane obhajobných námietok obžalovanej, na ktoré podrobne poukázal súd prvého stupňa, je jednoznačne preukázané, že skutok uvedený vo výroku napadnutého rozsudku sa stal, že ho spáchala obžalovaná O. U. spôsobom uvedeným v napadnutom rozsudku a že vykazuje znaky skutkovej podstaty zločinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c), ods. 4 písm. f) Tr. zákona účinného do 31.07.2019 s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c), písm. e) Tr. zák., z ktorého bola uznaná za vinnú.

Z obsahu odvolacích dôvodov obžalovanej vyplýva, že namieta správnosť hodnotenia dôkazov súdom prvého stupňa a domáha sa iného, pre ňu priaznivejšieho hodnotenia vykonaných dôkazov, čo by bolo odôvodnené v prípade, ak by dôkazy súd prvého stupňa hodnotil skutočne v rozpore so skutočnosťou, s obsahom vo veci vykonaných dôkazov. V danom prípade však tomu tak nie je.

Proces dokazovania, a to nielen z hľadiska hodnotenia obsahu jednotlivých dôkazov, ale aj z hľadiska rozsahu dokazovania, je ovládaný zásadou voľného hodnotenia, kedy po vykonaní logických úsudkov v kontexte všetkých, vo veci vykonaných dôkazov, dochádza k vydaniu meritórneho rozhodnutia. Zákon pritom neurčuje a ani nemôže určiť konkrétne pravidlá, podľa ktorých by sa malo postupovať v konkrétnom prípade pri určení rozsahu dokazovania alebo pri hodnotení obsahu dôkazov. Všeobecnými pravidlami určujúcim rozsah dokazovania a hodnotenia dôkazov sú zásady vyjadrené v ustanoveniach § 2 ods. 10 a 12 Tr. por., podľa ktorých orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie a orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Hodnotenie dôkazov spôsobom, ktorý nezodpovedá predstavám obžalovanej, nie je možno považovať za porušenie práva na obhajobu. Argumentáciu obžalovanej O. U. v uvedenom smere preto odvolací súd vyhodnotil ako nedôvodnú. V uvedenom smere správne postupoval súd prvého stupňa. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku je dostatočne zrejmé, že v ňom v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. uviedol všetky podstatné skutočnosti a dôkazy, o ktoré oprel svoj záver o vine obžalovanej i ako sa vysporiadal s jej obhajobou.

Odvolací súd po preskúmaní veci dospel k rovnakým skutkovým zisteniam ako súd prvého stupňa, pretože dôkazy, ktoré vykonal a na ktoré podrobne poukázal v odôvodnení napadnutého rozsudku, vytvárajú ucelenú reťaz dôkazov, ktorými bolo jednoznačne a spoľahlivo preukázané, že sa stal žalovaný skutok a že ho spáchala obžalovaná O. U.. Vo vzťahu ku skutkovým zisteniam súd prvého stupňa vykonal všetky pre dané závery nevyhnutné dôkazy zákonom predpísaným spôsobom a vyvodil z nich logicky správne závery, vrátane vyhodnotenia obhajobných tvrdení obžalovanej. Odvolacie námietky obžalovanej v uvedenom smere neboli preto dôvodné, odvolací súd ich neakceptoval a vo vzťahu ku skutkovým zisteniam v podrobnostiach len poukazuje na vecne správne a podrobné odôvodnenia napadnutého rozsudku.

Vychádzajúc z takto správne zisteného skutkového stavu súd prvého stupňa preto nepochybil ani pri právnom posúdení konania obžalovanej O. U. ako zločinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c), ods. 4 písm. f) Tr. zákona účinného do 31.07.2019 s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c), písm. e) Tr. zák., pričom svoje závery v tomto smere v napadnutom rozsudku tiež podrobne a zákonu zodpovedajúcim spôsobom odôvodnil. Odvolací súd dospel preto nielen k rovnakým skutkovým zisteniam, ale aj k rovnakým právnym záverom ako súd prvého stupňa. V tomto smere nezistil dôvody na zmenu napadnutého rozsudku v prospech obžalovanej, preto odvolacie námietky obžalovanej uvedené v jej odvolaní vo vzťahu ku skutkovým zisteniam a k právnemu posúdeniu jej konania, ktoré vo svojej podstate sú len opakovaním obhajobných námietok prednesených už v konaní pred okresným súdom a s ktorými sa súd prvého stupňa dostatočne a vecne správne vypořiadal v odôvodnení napadnutého rozsudku, nepovažoval za opodstatnené. V podrobnostiach súd preto poukazuje na vecne správne odôvodnenie napadnutého rozsudku vo vzťahu ku skutkovým zisteniam a právnemu posúdeniu konania obžalovanej, s ktorými sa v celom rozsahu stotožnil.

Po splnení prieskumnej povinnosti odvolací súd ďalej zistil, že súd prvého stupňa vychádzajúc zo správne zisteného skutkového stavu a právnej kvalifikácie konania obžalovanej, nepochybil ani vo výroku o určení druhu trestu a jeho výmery. Trest odňatia slobody uložený obžalovanej za zločin krádeže podľa § 212 ods. 4 Tr. zákona v znení účinnom do 31.07.2019, v rámci upravenej zákonnej sadzby uvedeného trestného činu podľa § 38 ods. 2 a ods. 5 Tr. zákona stanovenej na 6 rokov 6 mesiacov až 10 rokov, ktorú súd prvého stupňa mimoriadne znížil pre naplnenie okolností konštatovaných na strane obžalovanej v zmysle § 39 ods. 2 písm. c) Tr. zák. vo výmere 3 (tri) roky nepodmienečne, je trestom primeraným. Zodpovedá všetkým zákonným hľadiskám stanoveným pre jeho ukladanie v zmysle § 34 ods. 1 a 4 Tr. zák., konkrétnej miere závažnosti spáchaného trestného činu vyplývajúcej z jeho povahy, zo spôsobu spáchania i spôsobených následkov, ako aj pomerom obžalovanej a možnostiam

jej nápravy z hľadiska účelu trestu, jeho individuálnej i generálnej prevencie, pričom uložený trest je súčasne dostatočným vyjadrením morálneho odsúdenia obžalovanej spoločnosťou.

Súd prvého stupňa obžalovanej v zmysle § 73 ods.2 písm.a), písm.d) Tr.zák. správne uložil aj ochranné protialkoholické a protitoxikomanické liečenie ústavnou formou, keďže takéto ochranné opatrenie navrhla obžalovanej uložiť aj znalkyňa z odboru zdravotníctva a farmácie, psychiatrie (liečba alkoholizmu a toxikománie, gerontopsychiatria) MUDr. E. K..

Vecne správny a v súlade s ustanovením § 287 ods. 1, ods. 2 Tr. por. je aj výrok, ktorým bola obžalovanej uložená povinnosť nahradiť poškodenému C. U., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom D. nad D., K. XXXX/X, škodu vo výške 824,79 Eur, titulom náhrady škody.

So zreteľom na uvedené skutočnosti odvolací súd dospel k záveru, že okresný súd rozhodol na základe náležite zisteného skutkového stavu veci a v súlade so zákonom, preto odvolania obžalovanej O. U., ako aj prokurátora v jej neprospech ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.